

TANRI'NIN DOĞUM GÜNÜ

v2.2

buRAK özDEMİR

LEVH-I
MAHFUZ
YAYINEVİ

HAZIRLIK
00:10

“Tanrı bana gelsin. O’nu yeniden 1 numara yapayım!”
“Büyük lokma ye, büyük laf konuşma!”
İlk cümle bana
ikincisi ise babama ait

Aslında ben masumdum. Bir reklamcılık dergisi, ben ve birkaç meslektaşıma mesleki hayalleri-mizi, neyi başarmayı dilediğimizi sormuştu.

Diğer meslektaşlarım, kuruyemiş, tıraş köpüğü, otomobil lastiği gibi piyasalarla ilgili hayallerini sıralarken ben, müşteri adayı olarak Tanrıyı seçmiştim. “Tanrı bana gelsin, O’nu yeniden 1 numara yapayım!” Kıvırmak gibi olmasın ama, benim ifadem daha uzundu. İçinden cımbızla tek bir cümle alındığında birazcık pervasız durduğu konusunda ben de sizinle hemfikirim. İfadenin aslı

şöyleydi: “Tanrı katı, imaj yönetimine gerçekten ihtiyacı olan bir müessese. Tanrı bana gelsin, O’nu yeniden 1 numara yapayım. Tabii bu isimde biri gerçekten varsa!” Gene sizinle hemfikirim. Son cümle de birazcık pervasız olmuş. Lafını sözünü bilmeyen biri olabilirim ama ben masumum. Bu sözlerin beni ve kimliğimi değiştireceğini asla bilemezdim.

Ülkenin önemli sayılabilecek reklam ajanslarından birinin genç yaratıcı yönetmeniydim. Şirket dedikodusu yapmak gibi olmasın ama ben ajansın Don Kişot’uydum. Ajansa ne zaman kazık bir iş gelse, herkes ne kadar yoğun olduğunu anlatan gerekçelerle bir şekilde ortadan kaybolurdu. O sırada ben ve atım Rozinante derhal olay yerinde biterdik. Bunu ajansın bekaası ve diğer yönetmenlerin popolarının rahatı için

yaptığımı da söyleyemem. Beni zor işlere çeken, önüne bir türlü geçemediğim meydan okuma duygumdan başka bir şey değildi. Tanrıyı bilemem ama benim 1 numara olmamın yolu, el attığım her şeyin imajını değiştirmemle mümkün olacaktı. Bir yanım uluorta büyük laflar ederdi. Diğer yanım da atıp tuttuklarımın altından kalkabilmek için deliler gibi çalışırdı. Mesleğe atıldığım ilk günden beri bayram-seyran, gece-gündüz durmadan çalışmış, etrafımdaki herkesten daha fazla sorumluluk almıştım. Daha dürüst olmam gerekirse, izin kullanmamasıyla iftihar eden kafasızlardan sadece biriydim ben.

Anketlerden müşteri memnuniyeti en yüksek kreatif olarak benim ismimin çıkması çok çalışan yanıma sunulmuş bir ödüldü. Benim başarı formülüm çok basitti. Çocukluğumdan beri insanın

doğasını merak etmiş ve üzerine çok kafa yormuştum. İnsanı iyi tanıyınca, toplumun düşüncelerini yönlendirmek gerçekte de kolay oluyordu.

Bugüne kadar farklı alanlarda onlarca işe girişmiş ve başarıyla çıkışmıştım. "Tanrı bana gelsin!" şeklindeki çıkışım, farklı bir şeyler yapma isteğimin bir uzantısı olabilirdi. Olmaya da bilirdi. Belki de egom, ne kadar şişik olduğunu dünyaya haykırmak istiyordu. Bilemiyorum. Bildiğim, o röportajın yayınlandığı günden sonra, hayatımın alt üst olduğuydu...

00:09

"Dergideki açıklamalarınızı büyük bir ilgiyle okudum. Bende, tam size göre bir proje var. Uygun bir vakitte sizinle görüşme fırsatı bulabilirsem çok mutlu olurum."

Dona T.

Dergi yayınlandığının hemen ertesi günü aldığım bu mesaj, gerçekten çok ilginçti. Bu kadardı...

"Dona T." kimdi, benimle ne konuşmak istiyordu? Hiçbir fikrim yoktu. Hatta, "Mutlu olurum" satırına gelene dek mutlu olanın Tanrı olduğu hissine bile kapılmıştım! Dona, daha önce duyduğum bir isim olmasa da bir isimdi ve bu yanıt bir insandan geliyordu. Ama gene de çok ilginç bir durumdu. Bir kere Türkçe okuyup yazabilen Dona'nın Türk olduğu şüpheliydi. Aklıma Amerika'daki misyoner kuruluşlarından birinin temsilcisi olabileceği gelmişti. Eğer, böyleyse hiç $üphesiz bu benim açımdan çok ho$ bir durumdu. Ajansa müşteri kazandıranlar, gelirin net %20'sini aldığı için... Yoksa bu gelen, yılların hayali Maserati 3200 GT'nin marş sesi miydi?

Sayın Dona T.,

İlginiz için çok teşekkür ederim. Önümüzdeki hafta cuma günü saat 16.00'da uygunsanız sizi ajansımızda ağırlamaktan mutluluk duyarım.

İleriki haftaya ötelemek her zaman işe yarardı. Karşı tarafın gözünde siz, çok meşgul bir insan gibi görünürdünüz. Diğer taraftan da "İlişki-lerde kuralları koyan taraf, ilk kuralı koyan taraftır" ilkesini yerine getirmiş olurdunuz. Karşı taraf, hem size daha çok saygı duyar hem de karşı bir zamanlama teklifi yapmaya çekinip size uyardı. Tabii, ilerki haftaya ötelemek bazen olumsuz sonuçlar da doğurabiliyordu. 9 gün boyunca meraktan kıvranmak gibi...

Aradan geçen süre boyunca ben, Dona T.'nin kim olduğu ve benden ne isteyeceğine dair merakımdan, yaptığım hiçbir işe kendimi veremi- yordum. Ya sigara paketlerine daha az sigara

koymaya başlamışlardı ya da ben daha çok içiyordum. Heyecanlıydım. En hoşuma giden kısım ise, Dona'nın bana, dünyanın 3 büyük reklam networkünden birinin, herhangi bir üst düzey yetkilisi olarak değil sadece adımla, yani kendi kimliğimle hitap etmesiydi.

Bugüne kadar pek az yanılan koku alma duyum, büyük para kazana-bileceğim bir işin yolda olduğunu fısıldıyordu kulağıma. Bir yanım ise, bir parça tedirgindi. Kendini birdenbire karmaşık olayların içinde bulan adam... Ben 1940'ların bu Hollywood temasının, 2000'ler temsilcisiy- dim. Gazetede okuduğum bir habere içimden "Ne geri zekâlı bir adam! Kendisini ve müessesesini ne durumlara düşürmüş. Düştüğü kuyudan çıkışı gerçekten imkansız. Tanrı yardımcısı olsun" dedikten sonra o adamların gelip benim

müşterim olmalarına alışmıştım. Gerçekten inanıp inanmadığını bile bilmediği Tanrıya “dil uzatmış” biri olarak, 1940 model bu filmi tekrar izlememek için dua etmeye bile hazırdım.

“Dergideki açıklamalarınızı...”

Şayet Dona T., koltuğunun altında ticari bir işle geliyorsa, bu iş yüksek olasılıkla Tanrıyla ilgili olmalıydı. Gerçek anlamda uzaylı olduğum bir konuda yani... Böyle bir durumda bilgi açığımı telafi edebilmem de oldukça zor görünüyordu. Arkadaşlarıma “bu gece bensiz çıkın, ben evde Kur˚an okuyor olacağım” diyebileceğimi hiç sanmıyordum.

Ben yaşamayı seven, delidolu, [gothic] rockçı bir tiptim. Böyle konularla gerçekten hiç işim olmazdı. Gazetelerin siyaset sayfalarını bile istemeye istemeye

okurdum. Bana kalsa hiç okumazdım ama, her an siyasi bir kişilik kapımızı çalıp "kurtarın beni" diyebileceği için olan biteni takip etmek zorundaydım. Gündemi siyasi bir projeye bulaştıktan sonra takip etmeye başladığınızda, adapte olmanız imkansız hale geliyordu.

Mesleğimden en nefret ettiğim anlar, kendim inanmadığım kişi ve ürünlere insanları inandırmaya çalıştığım anlardı. Ödeme güçlüğüne düşen insanlardan alacağını %800 faizle tahsil eden kimi bankaların kredi kartlarını, dünyanın en sempatik renklerine boyamak benim için gerçekten iğrenç bir duyguydu. Zaten, benim bu duygularım ajansta bilindiğinden mecbur kalınmadıkça böyle işler benim takımıma veril- mezdi. İnanmadığınız bir işte başarı şansınız gerçekten büyük ölçüde azalıyordu. Yönetim bu gerçeğin farkındaydı.

Rüştümü ispat ettiğim günden beri, istediğim ve istemediğim işler arasında seçim yapma lüksüne sahiptim. Bir işi seçme konusundaki ölçütüm son derece basitti. O iş bana ya para ya da gurur vermeliydi... Bunları verirken acı vermemeliydi. İkisini birden veren işler karşıma çok az çıksa da, benim yapacağım iş gurur veya paradan en az birini getirmeliydi. Dona T. ile geleceğini hissettiğim iş bana gurur vereceğe benzemiyordu. Tanrıyla muhabbetimi keseli neredeyse 15 yıl olmuştu. Konuşmadığım birinin imaj anlamında mürüvvetini görmek beni hiç ama hiç ilgilendirmiyordu. Geriye tek bir şey kalıyordu:

Para...

Para demişken... Eğer, bir gün bir reklam ajansı ile çalışmak zorunda kalırsanız şunu çok iyi bilmelisiniz:

AJANSLARLA ASLA PARA PAZARLIĞI YAPILMAZ. İhtiyacınız yaratıcılıksa, yaratıcılara istedikleri parayı ödemelisiniz. “Pazarlık” ve “pazarlama” kelimeleri biraraya getirilmemesi gereken iki kavramdır. Eğer, paranız o ajansın istediği ücreti ödemeye yetmiyorsa, o zaman sizden daha az isteyen bir ajans bulup onların isteklerini kabul etmelisiniz. Ajansların en kutsal varlıkları, onlara istedikleri parayı ödeyen müşterileridir. Eğer, o grupta yer alamazsanız artıklarla beslenirsiniz. Size bir arsenik diyeti uygulanır ve cılız fikirlerle yaşamaya alıştırılırsınız. O çarpıcı sunuşların, o teatral anlatımların içinden etkisiz fikirleri ayırt etmeniz gerçekten imkansızdır.

İşte bu yüzden Dona T.’nin biraz olsun akıllı bir adam olmasını dili- yordum.

Pazarlık etmesi, getirmesi olası o proje yüzünden zaten zor olan durumunu daha da zorlaştıracaktı. Dona T. istediğimi verirse, bana iyi para kazandıran bir Tanrının sevgili bir kulu olur, önünde saygıyla eğilirdim!

Bu arada, burnuma her para kokusu geldiğinde olduğu gibi, bilgisayarımın masaüstünde bir resim değişikliği meydana gelmişti. Yerleşik arabam gitmiş yerine, buz mavisi 2001 model bir Maserati 3200 GT gelmişti. Son model değil 2001 model olmasının nedeninin aza kanaat etmem olduğunu sanıyorsanız, gerçekten yanılıyorsunuz.

2001 yılına kadar üretilen 3200 GT'lerin stop lambaları çizgi halinde dizilmiş kırmızı ledler halindedir. Muhteşem bir görüntüdür bu... Ben o manzaranın ciddi bir hastasıyımdır ve ne zaman bir 3200 GT görsem, iki elim

kanda bile olsa gider bir süreliğine arkasına park ederim. Bu benim minik sırrımdır. Arabanın tasarımındaki ihtişamı hayranlıkla izlerim. Muhteşem ötesi bir görüntüdür. Ön konsolunda Cartier marka saat bulunan bir arabaya yakışır cinsten bir görüntü...

Tanrı'nın Doğum Günü

Bu noktada, iç dünyamı çok sarsan bir olaya değinmem gerekiyor. 2001 yılında, Amerikan trafik otorite kuruluşu çizgi stopların uzaktan iyi görünemeyeceğine ve kazalara sebep olabileceğine [bakınız olmuş bir kaza var demiyor, olabilir diyor!] kanaat getirmiş ve firmaya klasik ve kalın bir stop lamba konsepti tasarlaması konusunda ültimatom çekmişti.

Maserati eski Maserati olsaydı, yani holdinglerin değil ailelerin otomotivi yönettiği, hissedarların değil otomobil aşkının hakim olduğu günlerde olsaydı, tasarımını değiştirmek yerine arka camın oraya irice bir stop lambası koyardı. Fikrinin arkasında dururdu... Firma bunun yerine geri adım atmış ve klasik büyük stop lambaları koymak yoluna gitmişti. Bu manevrayla Amerikan pazarını kazanmıştı belki ama

beni kaybetmişti. 3200 GT efsanesi o gün bitmişti benim için. O yüzden 2001 ve öncesi bir model olacaktı benimkisi.

Aldığım koku beni yanıltmıyorsa Dona T. [yolda gördüğüm Maseratilerin arkasına] park sorunumu çözeceğe benziyordu.

00:08

Dona ile görüşmeden önce yapmam gereken bazı işler vardı. İnsanların Tanrı ile ilgili ne düşündüğünü araştırmak gibi.

Google'a "God" yazıp arattırdığınızda karşınıza 395 milyon sayfa çıkıyordu. Tahmin ettiğim gibi Tanrı bilinirlik sorunu olmayan bir markaydı. O'nun sorunu, beğenilirlik düzeyiydi. "Ateist" ve "Ateizm" kelimelerini arattırdığınızda önünüze gelen sayfa sayısı da 1.5 milyondan daha fazlaydı. Ateist sitelerine girdiğimde, ne kadar haklı olduğum bir kere daha ortaya çıkmıştı.

İnsanlar isyan içindeydi. Arama motoruna bir tıkladığımda, bir milyon ah işitmiştim. Üstelik, Tanrıya karşı bu isyanın, ateist olduğunu söyleyenlerle sınırlı olmadığından da adım gibi emindim.

Arkadaş sohbetleri, benim en büyük istihbarat sahamdı. Onlar, benim ortaya rastgele sohbet konuları attığımı zannederdi. Bense gerçek bir ajans-provokatördüm. Onları konuştururken diğer yanda da cümlelerini zihnime kaydederdim. Etrafta konuşan birilerinin olması bana ilham veriyordu.

Benim görüşüm, Tanrının dünyaya olan ilgisinin Big Bang[1]'den bu yana azalmakta olduğuydu. 6 gün Tanrıyı çok yormuşa benziyordu. Üstüne Adem'in O'nu değil şeytanı dinleyip o elmayı yemesi her şeyin üzerine tuz biber ekmişti. Tanrı, insandan yana hayal

kırıklığı içindeydi. Bu kırgınlığına karşın, tarih boyunca insanlara saçmalıklarına bir son vermeleri için sürekli elçiler gönderiyordu. Bir kaç yüzyıl işler iyi gittikten sonra, indirdiği dinler bozguna uğruyordu. Yeryüzü hiçbir zaman Tanrının istediği gibi bir yer olamamıştı.

1400 yıl önce, son bir umut diyerek yeni bir kutsal kitap göndermişti. Dindarların sitelerinde okuduklarıma bakılırsa, yenisini göndermeyeceğini de indirdiği kitapta çok açık anlatıyordu. İslam, son şanstı.

Bana kalırsa insanlık, Müslümanlar da dahil olmak üzere bu son şansını hiç de iyi değerlendirememişti. Buna karşın Tanrıdan ses çıkmı-yordu. Fırtınalar, kasırgalar, depremler, volkanlar, savaşlar, hastalıklar, parasızlıklar... Belki de bu yüzden dünyanın başına hiç iyi bir şey gelmiyordu. Yenilmiş tek bir elma

için ödediğimiz bu bedel “biraz” fazlaydı.

Tanrının imajını düzeltme konusunda katkı sahibi olabilecek kesim olan din adamlarının durumu da pek iç açıcı değildi. Hayata dair derin sorulara doyurucu cevap veremiyor, “Allahın takdiri” diyip işin içinden çıkıyorlardı.

Tanrının imajı gerçekten zor durumdaydı. Bir misyoner kuruluşun sağlayacağı geniş bir bütçeyle bile bu imajı düzeltmek imkansıza yakındı. Bebek’te oturduğum yerden binlerce yıllık inanışları yenileyeceğime inanmam gerçekten komik olurdu.

Tanrı, yeni bir peygamber gönderseydi ve o peygambere bir lider ko-numlaması yapılsaydı, bir şansımız olabilirdi. Din bilgim beni yanıltmıyorsa Hazreti Muhammed son peygamberdi. Tanrının bir imaj problemi olduğu ne kadar açıksa, bu imajı değiştirmenin yolları da

o kadar kapalıydı.

Gerçekten ben hangi akla hizmetle böyle bir laf etmiştim?

Don Kişot'ların 'hayır!' demeyi öğrenmesi gereken günler kapıdaydı. Sanıyorum artık babamı dinlememin zamanı gelmişti.

00:07

Dona T. ile yapacağım görüşme konusunda ajans genel müdürümüzü bilgilendirmem gerekiyordu. Bizim genel müdür, ajansta her olan bitenden haberdar edilmek konusunda aşırı takıntılı bir kadındı. Yarattığımız konseptlerin, hazırladığımız kampanyaların içeriğiyle asla ilgilenmezdi. Onun ilgilendiği süreçler ve onların sonuçlarıydı. Ona göre başarılı kampanya, müşteriden önce kendisinin gördüğü kampanyaydı.

Nedense ben, Onun bu olan bitenden

haberdar olma takıntısının çocukluğunda yaşadığı bir olaydan sonra ortaya çıktığını düşünmüştüm hep. Annesi babası güneş sisteminde başka gezegenlerin de bulunduğunu ondan saklamış olmalıydılar. O ise kendisine söylenenlerin yalan olduğunu MİR'in penceresinden gözleriyle görmüş olmalıydı!

Odasına gidip, ona ziyaretçim konusunda bilgi vermeliydim. Ben vermeseydim ve de o kendi gözleriyle görseydi, sonuç gerçekten felaketim olurdu. Kılıcımı çektiğim ve genel müdürlüğe adaylığımı koyduğum hissine kapılması an meselesiydi. Üst üste gelen başarısızlıklarının sonucu olarak aşırı tedirgindi. Bu durumda en az bir ay boyunca, "Yaratıcı kökenli insanlar ajans genel müdürlüğü yapamazlar" türünden söylevlerle onu rahatlatmam gerekecekti.

Benim gerçekten de, böyle elektrikli makam koltuklarına oturmaya hiç niyetim yoktu.

Görüşme hakkında bilgi verdiğimde yanıt olarak bir tek kelime etmiş ve “güzel” demişti.

Güzel olanın ona haber verilmiş yeni bir müşteri adayımızın varlığı olduğunda aslında ikimiz de gizli bir fikirbirliği içindeydik.

00:06

Nihayet...Saat 15:45

9 gün nasıl olduysa geçmiş cuma günü gelip çatmıştı. Heyecanım katlanarak artıyordu. Kendi kahvemi gidip kendim hazırlamak gibi zaman kaybettirecek her işi yapıyordum. Aslında zamanı ileri alma ihtiyacı çok sık yaşadığım bir şeydi. Heyecanlandığım zaman hiperaktif yapım, tasmasından bir anda boşalırdı. Konsantrasyonum düşer, dizlerim tit-

rerdi. Günleri hatta haftaları ileri sarıp hayata bazı sahneleri atlayarak devam etme isteğine kapılırdım. İşte o günlerden biriydi ve ben masamda dizlerimi top sektirircesine titreştirerek zamanı 15 dakika ileri almaya çalışıyordum. Bu sırada, çok hoş bir hanımefendi olan ajansımızın resepsiyonisti Ayşenur'un konuşma baloncuğu bilgisayarımın ekranında belirmişti:

Burada, 16.00 Dona T. gelecek yazıyor. Dona T. de kim? Soyadı tek bir harften mi ibaret?

Ayşenur'a durumu anlatmak gerçekten zordu. Bilmediğimi ilk defa görüşeceğimi yazmıştım cevabımda. Bilgisayarımın sesini kısıyordum o sırada. Görüşme esnasında bilgisayarımdan gelecek zıpzıp sesler, profesyonel görüntüme zarar verebilirdi.

O gün ben hiç olmadığım kadar çok ciddi bir adam olmalıydım.

Dona T. geldi, toplantı odasına aldım seni bekliyor.

Aman Allahım çok yakışıklı…

Kahve servisini ben kendim yapacağım

İyi haberlerin, kötü haberlerle aynı süratte adresine ulaştığı teknoloji çağında beklediğim müjde nihayet gelmişti. Kardeşimin hediyesi Cross kalemimi, kartvizitliğimi ve sigara paketimi çakmağımla birlikte kapıp toplantı odasına doğru hareket etmiştim. Hızlı adımlarla daldığım toplantı odasında Dona T. koltuklardan birinde, beni bekliyordu.

Ben, nedense daha yaşlı birini bekliyordum… Dona en fazla kırk yaşlarındaydı. Ayşenur'un dediği gibi gerçekten yakışıklı ve stili olan bir tipti.

Üzerinde Armani takım elbisesi vardı. Kravat takmamıştı. Hafif yanık kumral tenliydi. Saati dikkatimi çekmişti. Ne marka olduğunu anlayamamıştım ama çok pahalı, hani Rolex'i yanında promosyon edecek kadar pahalı olduğu belliydi. Diksiyonu çok güzeldi. Türkçe'yi iyi kullanıyordu. Ses tonu çok samimi, güven veren bir tondaydı. Yüzünde sürekli tebessüm ifadesi olan neşeli bir tipti.Yaşlarımız yakın olmasına karşın bende saygı uyandırmayı başarmıştı.

Tanışma faslının ardından [günün sonunda ben soyadını sormayı unutmuştum, o da kartvizitini yanında getirmeyi]

"Sözlerinizi çok cesur buldum.
Yaratıcı yanınızı zaten yaptığınız bazı işlerden biliyordum.
Cesaretinizi yazınızla birlikte keşfettim" diyerek söze girmişti Dona.

Bense, "...bazı işlerden biliyordum" cümlesine takılmıştım. Benim her işim yaratıcıydı! Bazıları derken kısıtlıyor muydu yoksa haberdar olmadığı işlerimin olduğunu mu anlatmak istiyordu? Başak burcu olmak bazen gerçekten kaldırması zor bir yük halini alıyordu. Ben böyle saçmalıklarla uğraşırken Dona sözlerine devam ediyordu.

Karşımdaki adam, enerji alanında global oyuncu olan bir şirketin büyük hissedarıydı. Dünyanın pek çok ülkesinde yatırımları vardı. Bana, hayata dair farklı arayışlar içinde olduğu bir dönemde röportajıma denk geldiğini, sözlerimin ona ilham kaynağı olduğunu söylüyor ve beklediğim çıkışı gecikmeden yapıyordu:

"Size büyük bir iş teklifiyle geldim bugün."

Bu sözü duymamla birlikte ben, artık şirketin 3 no'lu toplantı odasında değil Bebek sahil yolundaydım. Altımda bir Maserati vardı! Dikiz aynamdan insanların yüzlerindeki bir çift çizgi stop görmüş hayran ifadeleri izleyebiliyordum. Yılların rüyası gerçek oluyordu...

En profesyonel ses tonumla, "Yeniler güzeldir. Biz bu ajansta yeni işleri çok severiz" demiştim. Şayet ağzımda bir altın dişim olsaydı, o anda parlıyor olacağından adım gibi emindim.

Dona ile konuşurken, o işi deliler gibi istemiyormuş gibi yapmaya çalışıyordum. Oysa, toplantı masasının üzerinde tepinen bir maymun olmayı diliyordum o an.

"Şayet yeterli cesaretiniz varsa, çok başarılı bir iş çıkaracağınızdan hiç şüphem yok"

İşte bu söz, toplantı masasının üzerinde tepinen o mutlu maymunu, kılıcını çekmeye hazırlanan bir şövalyeye dönüştürmüştü. Onu, asil kılıcımın darbeleriyle liğme liğme etmek üzereydim. Aileden zengin bir "herif", benim gibi bir başarı hikayesinin cesaretini sorguluyordu!

00:05

Derin bir nefesin ardından "Hayaliniz gerçekten büyükse, cesaretim size ayak uyduracaktır. Bu konuda rahat olunuz" demiştim. Aslında başka şeyler de söylemek istiyordum ama ajansta müşteri adaylarını dövmemek gibi birtakım ilkelerimiz vardı.

"Sevindim. O halde uzatmadan hemen konuya giriyorum. [iyi de edi-yordu] TYİ projesi adına size iş teklif ediyorum. Projenin detaylarını size açmadan önce şunu öğrenmeliyim. Ajansınıza gerekli

bedeli ödemek kaydıyla, sizinle bireysel olarak anlaşmam konusunda anayasanıza aykırı bir durum var mı?...

-Bedelini öderseniz size genel müdürümüzü bile verebiliriz.

"Güzel. Konumuz "Tanrının Yeni İmajı Projesi". İnsanların Tanrı algılamasını yeniden konumlandıracağız sizinle. Varım derseniz tabii... Tanrı bana gelsin demiştiniz ya... O değil ama onun çılgın kullarından biri geldi..."

ŞOK

Kaza, beklenmeyen bir olay, bazı ilaç ve uyuşturucuların yarattığı, fiziksel veya ruhsal olarak birdenbire gelişen karmaşık belirtilerin tümü: "Dehasını, geçirdiği sara nöbetlerinin şokuna borçlu bulunuyordu."- H. Taner.

Gerçekten şok olmuştum. Bu kadar kapsamlı bir proje beklemiyordum.

Her şeyin imajı değiştirilir dediysem

de, karşımda bu kadar yüksek bir hedef bulmayı gerçekten talep etmemiştim. Bir kere ben sözleri fazla ciddiye alınmaması gereken fantastik bir tiptim. Benden tutarlı olmam beklenemezdi. TYİ projesinin ise elle tutulabilir hiçbir yanı yoktu. Söz-leşme imzalayıp işe başladığımızda müşteri ile brief toplantılarını Cennet'te mi yapacaktık? O an bir şeyi daha fark etmiştim.

Hayatımda ilk defa beni, hayallerimi ve de patavatsız beyanatlarımı aşan bir teklifle karşılaşıyordum. Ve galiba... Korkuyordum...

Çok tuhaf bir teklifti bu. Bir kere ajans arkamda olmayacaktı. Onlar, her şeye karşın benim takım arkadaşlarımdı. Onlar olmadan bir işe, hayatımın belki de en zor işine atlamak ne derece doğruydu? Tarihe, Tanrının imajını değiştirmeye çalışan "şapşal" reklamcı

olarak geçme olasılığım çok ama çok yüksekti. Kararımı vermiştim. Hayatta Maserati'den daha önemli başka şeyler de vardı. Hem birikmiş parası olmayanlar için geliştirilmiş tüketici kredileri ne güne duruyordu?

Tanrının yeni imajıyla ilgili yanıtım, benim cesur imajımı yerle bir etmemeliydi. Uygun yanıt düşünüldü ve istenmeyen müşterileri kaçırmanın en klasik yoluna başvuruldu:

-Bu işin bütçesi, Tanrının sonsuz malvarlığının bir kısmını gerektirebilir. Müşteri bu parayı ödemeye hazır mı acaba?

"Siz bunları düşünmeyin. Pazartesi günü fiyat teklifinizi bekliyor olacağım. Görüşmek üzere..."

00:04

Dona'yı uğurladıktan sonra kimseye iyi haftasonları demeden apar topar

kendimi dışarı atmıştım. Her an biri bana görüşmenin nasıl geçtiğini sorabilirdi. Bu yüzden cep telefonumu da kapatmıştım. Kendimi genel müdürümüze bu görüşmenin detaylarını anlatırken düşünemiyordum. Dağ fare doğurmuştu ve bu fare, ajans içindeki karizmamı kemirmek üzereydi. Bu görüşme, ajans fanzininde "delilere toplantı tarihi veren akıllı" başlığı altında işlenecekti. Bu çok açıktı. Bir yandan ajansa o adamı ciddiye almadığımı haykırmak isterken, diğer yandan da çılgın tanımıyla sıfatını yumuşatmaya çalışan Dona kişisine de seçilmiş profesyonel davranışlar sergilemeliydim. %1 de olsa, dediklerinde ciddi olma ihtimali vardı ve tüm ihtimaller ebatlarına bakılmaksızın ciddiye alınmalıydı.

Pazartesi günü ilk işim, patronun

yanına gitmekti. “Görüşmen nasıl geçti?” sorusuna “Erken çıkmam gerekiyordu, toplantıyı kısa tuttum” yanıtını vermiştim. Patron detayları öğrenmeye gerçekten kararlıydı. “Öngörüşme olduğu için projenin içeriğini anlatmadı. Gizli bilgiymiş. Bonservisimi ödemek koşuluyla benimle kişisel olarak anlaşıp anlaşamayacağını öğrenmek istiyormuş.”

-Bedelini öderseniz, genel müdürümüz bile sizin olabilir deseydin.

-Ona genel müdür promosyonumuzdan bile bahsettim. Yaratıcı yönetmen alanlara bedava GM vermemiz çok ilgisini çekti.

-Sen hiç büyümeyeceksin.

-Bugün içinde bizden fiyat teklifi bekliyor.

-Bana buradan bir iş çıkmayacak gibi geliyor.

-Bana da öyle geliyor.

-Uçuk bir rakam söyle ve başından sav. Maserati hayallerine dalıp gitmeni istemiyorum. Yapman gereken bir sürü işin var.

Sayın Dona T., Ajansımızdan talep etmiş olduğunuz imaj danışmanlığı hizmeti için teklifimiz aylık 100 bin dolar + KDV'dir. Birlikte çalışabilmeyi diler, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

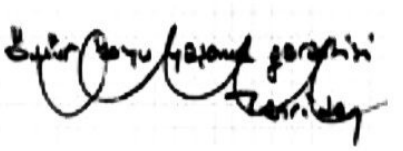
Fiyat teklifini, Dona'nın e-postasına göndermiştim. Bu cevabı hak etmişti Dona. Uçuk rakamlar talep etmek, müesseselerin kurumsal dilinde karşı tarafa küfretmekle eşanlamlıydı.

Gerçekten de sağlam bir küfürdü benim gönderdiğim.

00:03

Fiyat teklifimin üzerinden geçen 1 hafta içinde, sözleşme imzalanmış, altı aylık ödeme, ajans hesabına peşinen aktarılmıştı! Bense, şaşkınlık içinde yeni

Tanrı'nın Doğum Günü

patronumun emirlerini bekliyordum.

Başarısızlık korkusu içindeydim. Faksla sözleşme yapmak ve sözleşme bedelinin peşin yatırılması hiç de alışık olduğumuz bir durum değildi ve bu durum Dona'yı ajans nezdinde çok saygın biri haline getirmişti. Hiç pazarlık etmemiş, "paramın karşılığını alacağımdan nasıl emin olacağım ben?" gibi geri zekâlı sorular da sormamıştı. Tanrının çılgın cool'u Dona, ne teklif ettiysek kabul etmişti.

Bu arada geçen bu bir hafta zarfında bir 3200 GT sahibi olmuştum. BMW'mi takasa vermiş, Dona'nın ödemesinden payıma düşen parayla birleştirmiş ve buz mavisi olmasa da lacivert bir 3200 GT sahibi olmuştum.

Artık, çizgi stop görmem geldiğinde tek yapmam gereken, kapıyı açıp arkaya doğru yürümekti.

En büyük hayalimi gerçekleştirdiğimde bir şeyi fark etmiştim. En büyük hayaller kürsüsü asla boş kalmıyordu... Yeni favorim, dünyada insanların Tanrı algısını değiştirebilmekti. Her nasıl olacaksa...

Bir işi başarmanın, bir gün en büyük hayalim olabileceğini hiç düşünmemiştim. Bu işi başarmayı hayattaki her şeyden çok istiyordum. Gidişattan anlaşıldığına göre, bütçe kısıtları gibi bir problemimiz de yoktu.

Tek ihtiyacım olan iyi bir fikirdi. Dona, Amerika'dan dönene kadar geçecek 1 haftada elimde birtakım hazır fikirlerin olmasını istiyordum. O yüzden kafayı çalıştırmaya başlamıştım.

Bu işte beni rahatsız eden bir şey vardı. Henüz bulamıyordum, ama bu şey sağlam fikirler bulmama engel oluyordu. İşin çapının bu kadar büyük olması veya

insanların hassasiyetlerinden ötürü rahat rahat uçamamak değildi bu. Başka bir şeydi.

Bu şey daha sonra Dona'nın bir cümlesiyle ortaya çıkacaktı. O ta-rihe kadar ben elleri kolları bağlı bir şekilde ama iyi niyetle yeni fikirler düşünmeye ve her zamanki gibi iyi bir kampanya yapabileceğimi sanmaya devam edecektim.

Burada işlerim biraz uzadı bu nedenle senden özür dilerim. Eğer, Messenger kullanıyorsan beni listene ekleyebilirsin. Ben gelene kadar yazışır, beyin fırtınası yapabiliriz. Ne dersin?

P.S. "Park sorununun" çözülmesine çok sevindim...

Dona T.

00:02

+ Listeye Kişi Ekleme

Kişinizin tam e-posta adresini yazın

dona-t@gmail.com

00:01

Liste ekleme talebiniz DonaT. kişisine

iletildi.

Onaylandığında listenize eklendi mesajı gelecektir.

Cevap, Messenger'ıma çok değil birkaç dakika içinde gelecekti... Benim gerçekten de hiçbir şeyden haberim yoktu...

0 0 : 0 0

Başardınız!

Şu kişi listenize başarıyla eklendi:

DonaTanrı

1 Yaşadığımız evreni oluşturan 'büyük patlama'

TANRI’NIN DOĞUM GÜNÜ

BEN

Selam. Biraz şok olmakla birlikte nick[2]'ine bayıldım. Bunu ben de yaparım. Yapacağım işin havasına girerim.

DONA

Beğendiğine sevindim. Açıkçası "Dona" lakabı benim de çok hoşuma gitti.

BEN

???

DONA

Biraz ani olduğunun farkındayım.

BEN

Eee, benim kafam gittikçe karışıyor ve bu hiç iyi bir şey değil.

DONA

Her şey yolunda. Sen bir yaratıcı yönetmensin...
Ben de Tanrıyım...

BEN

Özür dilerim ama ben korkmaya başladım.

DONA
Şu anda ne yapsaydım “O” olduğuma inanırdın?
BEN
İstanbul Boğazı’nı ikiye ayırmaya ne dersin?
Daha önce böyle şeyler yapabildiğini duymuştum.
DONA
Bunu yapmam, boğazdan geçen gemileri zor durumda bırakabilir.
BEN
Bu cevap beni şaşırtmadı.
DONA
Bana, dünyada cevabını sadece senin bildiğin bir soru sormaya ne dersin?
Kimbilir, belki de doğru cevap veririm.
Sen de benim Tanrı olduğuma inanırsın.
BEN
Bu ihtimal beni daha da korkutuyor.
Ya gerçekten doğru cevap verirsen?

Kazayla da olsa...
DONA
Her şey yolunda 😊
BEN
Bana biraz vakit vermelisin düşünmem için. Benim aklım sonsuz değil senin gibi.
DONA
İstediğin kadar düşünebilirsin. Soruya karar verdiğin zaman bana hazırım de.
BEN
Ben hazırım. Ya sen?
DONA
12
BEN
...
...
DONA
Şimdi inanıyor musun?
benvaryaben
S O H B E T İ T E R K E T T İ
2 İnternette kullanılan takma isim

G
ö
z
l
e
r
i
n
d
e
k
i

hüzün hariç mutlu....
Derslerinde başarılı bir çocuk...
Bir gün evinde...
Koltuğa öylece yığılan....
Çocuğun cicili bicili saatinin saymasıyla
12 dakikada yetiştirildiği hastanede
Hayata veda eden bir anne...
Bir iç savaş...
Çocuğun içinde başlayan...

İNANCIN ÖLÜMÜ...

Ölüm, başımıza gelen en büyük felakettir. Aslında biz öyle sanırız.

Oysa, başımıza gelen şeylerin en ağırı, ilk anda üzerine iyi ya da kötü etiketini yapıştıramadıklarımızdır. Birine aşık olmak iyidir. İyinin de ötesinde muhteşemdir. İstediğin arabayı almak iyidir. Daha iyi ev de iyidir. Diğer tarafta ise ölüm kötüdür. Ayrılık kötüdür. Bir dostu yitirmek çok kötüdür.

Peki, başa gelen olayın sonucunda kendini yitirmek nasıl bir durumdur? Eski kendine, sendeki manası silinmiş eski bir sevgili gibi yabancılaşmak hangi başlığa aittir? İyiye mi kötüye mi?

Hiçbir insan uğurladığı "eski" kendisinin arkasından kötü konuşmaz! Kucağına aldığı bembeyaz yenisine umutla bakmaması gibi bir ihtimal de söz konusu değildir. Acıyı körükleyen de

Tanrı'nın Doğum Günü

Ve hiç bitmeyen...

işte bu ikilemdir.

Başımıza gelen bazı hadiseler, bizde büyük izler bırakır. Bunların üstesinden gelmenin tek yolu zamana sığınmaktır.

Başımıza gelen bazı hadiselerse, bizdeki büyük izleri siler. O günlerde zaman artık senin iksirin değildir. Zamanın tek yaptığı sana, gün geçtikçe o olayda silinenin izler değil, "sen" olduğunu anlatmaktır...

Bu en zorudur. Bu en ağırıdır.

İnandıkların, hissettiklerin, düşündüklerin, hatırladıkların ve unuttukların... Bunları silecek kudretteki yaşanmışlıklar, gerçekte seni silmişlerdir.

İşte bu yüzden, ardından en çok ağlayacağımız ölüm, bizi biz yapan şeylerin ölümüdür.

Bir kalecinin elleri koptuğunda, kopup giden iki el değil tüm bir yaşamdır. Bir

şarkıcının ses telleri işlemez hale geldiğinde, kaybedilen bir gırtlak değil tüm bir kimliktir. Yaşadığın bir olay, eski seni "sen" yapan şeyleri elinden aldıysa, o gün gerçekten ağır bir gündür. O gün sen ölümü yaşamışsındır. Ama aynı zamanda o gün senin doğum günündür.

Çünkü, dünyaya yeniden gelmişsindir.

O gün avazın çıktığı kadar ağlamak istersin ama annenin veya babanın yanıbaşında seni pişpişlemek üzere hazır beklemediğinden adın gibi eminsindir.

Ağlamak, dünyaya geldiğinde yaptığın ilk keşiftir.

Hiç şaşmaz...

Ağlamaya başlarsın, ihtiyacın olan anne şefkati servise hazır, yanıbaşındadır. Yıllar sonra ağlamak istediğin o anda hayatta bile olsalar onlar artık gerçek anlamda senin annen ve baban değillerdir.

Çünkü, onlar sadece ve sadece bedeninden yeniden doğduğun günler için anne ve baba sıfatını taşımışlardır.

Kimliğinden yeniden doğduğun anlarda, bir bebek kadar zayıfsındır ama ondan daha önemlisi yapayalnızsındır. O gün fikrine güvendiğin dostların da yanında yoktur. Çünkü, "eski sen"i gömdüğün o gün sen, "eski sen"e ait her şeyi ve herkesi onunla birlikte

gömmüşsündür.

Eski dostlarının sihri "yeni sen"de geçerli değildir artık. Yeni dostlarını bulmak için ise önce yeni kendini tanıman ve sevmen gerekecektir...

Başımıza gelen olayların en ağırı, asla nerede, ne zaman, nasıl, yaşadığımızla ilgili değildir. O olay, KİM olduğumuzu kökünden sarsmıştır. İnandıklarımızın yanlış olduğunu ispat etmiştir bize.

"En ağır" sıfatını bu yüzden dibine

kadar hak etmiştir...

*****

Önümde iki seçenek vardı. Ya Dona'nın Tanrı olduğuna inanacaktım. Ya da O'nun tanrısal özellikler taşıyan bir insan olduğuna... Aslına bakarsanız iki seçeneğin birbirinden pek farkı yoktu. Dona bana ha-yatımın en büyük kötülüklerini işlemiş kişinin ya ta kendisiydi ya da bir yakını...

Soruyu sormamı bile beklemeden bana cevap veren Dona, o gün arabada benimle birlikte olmalıydı. Dona'nın Tanrı olduğunu bu kadar çabuk kabullenmem size şaşırtıcı gelebilir. Hatta benim yeterince savaşmadan teslim olan, zayıf bir ateist olduğumu bile düşünebilirsiniz. Ben henüz ilk atışta vurulmuştum. Aslına bakarsanız böyle biriyle daha fazla çarpışmanın manası da yoktu.

O anda, daha önce hiç yaşamadığım bir şaşkınlıkla bilgisayarımın fişini çekmiş ve kendimi evden dışarı atmıştım. Kafamın karıştığı her zaman olduğu gibi yürüyordum. Yürümek bana böyle durumlarda iyi geliyordu. Sıkıntıya düştüğüm anlarda oturmayı ya da yatmayı seçenlerden değildim.

Ben, adım atardım...

Adım atmak vücudumdan beynime giden bir telkindi. Dönüşümde, sıkıntımı çözme yolunda "adım atma" gücünü bana o uzun yürüyüşlerim verirdi.

Bu seferki yürüyüşüm, hepsinden daha düşünceli bir yürüyüştü.

Dona'yla yüzleşmek için güçlü olmalıydım. Dona'da hayatımın tüm sırları saklı olabilirdi. O arabada benimle birlikte olan varlık, arabanın öncesinde de sonrasında benimle olmalıydı. Sırlarıma ve günahlarıma vakıf

olabilirdi.

Doğumumdan ölümüme, beni içeriden ve dışarıdan her açıdan gören biriyle yüzleşmek cesaret istiyordu. Kendini cesur addeden insanların bile bulmaya zorlanacağı bir cüret gerekliydi.

Bir gün Tanrıyla karşılaştığınızı düşünün... O'na inansanız da inanmasanız da, onunla karşılaşmaktan ötürü irkilirsiniz. Bir yanınız, merak ettiklerinin cevabını alacağı için sevinir, çok mutlu olur; diğer yanınız ise sizinle ilgili düşüncesini öğrenecek olmaktan ötürü korkar.

F
a
r
k
ı
n
d
a

olun ya da olmayın,
Tanrınızla yüzleşmenin sizi en çok
korkutan yanı,
inandıklarınızın, hissettiklerinizin,
düşündüklerinizin,
hatırladıklarınızın ve unuttuklarınızın
yanlış olduğunu öğrenme ihtimalidir.
Bunları değiştirebilecek bir kudret,
size her şeyi yapabilir.
Felaketlerin en büyüğü,
kapıda sizi bekliyor olabilir...

Tanrı'nın Doğum Günü

DONA
Hoş geldin.
BEN
hşbldk
DONA
Bu kadar çabuk döneceğini biliyordum. Rüzgarlı havalarda burnun şakır şakır akmaya başlar. Yanına mendil de almayınca...
BEN
Buna gerek yok Dona. Senin Tanrı olduğuna inanıyorum. Yeni delillere gerek yok.
DONA
İnanmayacaksın belki ama, böyle olacağını biliyordum 😊
BEN
Sorun da zaten senin her şeyi bilmen. Her şeyi bilen biriyle nasıl konuşulur bilemiyorum. Her şeyden haberin var, neden benimle konuşuyorsun?

DONA
Seninle konuşmak istiyorum.
BEN
Yani, buna ne gerek var? Bana emret, ben de senin istediklerini düşüneyim. Sen emret, benim hayatım altüst olsun. Sen emret, bütün heveslerim kursağımda kalsın. İpler hep senin elinde. Sen Tanrısın, unuttun mu?
DONA
Seninle konuşmak istiyorum.
BEN
Bir bilgisayar üzerinden mi?
DONA
Musa'yla çalılıklar arasından konuşmuştum. Seninle de Messenger üzerinden konuşuyorum. Bunda şaşılacak bir şey göremiyorum.
BEN
Sohbet bitince ne olacak?
Ben akıl hastanesinde "Bırakın beni, size

O’ydu diyorum!” diye bağıran bir deli mi olacağım?

DONA

Hayır. Hayatında hiç olmadığın kadar mutlu olacağına söz veriyorum.

BEN

Lambadan çıkan cin olmadığına göre karşılığında bir şey isteyeceksin herhalde?

DONA

Yaşlı ve öfkeli dede imajımı değiştirmek istiyorum.

Seni tavsiye ettiler.

Hatta dediklerine göre bu konuda en iyi senmişsin...

BEN

Hmmm. Bu gerçeği fark ettiğine göre. Sanıyorum sen gerçekten Tanrısın!

DONA

BEN

Yaşlı değil misin gerçekten?
DONA
Benim yaşadığım yerde zaman mevhumu yok.
BEN
Bak bunu hiç düşünmemiştim. Peki, nasıl algılanmak isterdin?
DONA
Gencim ben. Hep diri olduğum için. Ama bunu insanlara anlatamıyorum. Senden çok şey bekliyorum.
BEN
Tanrı olduğun için benim kitabımda başarısızlık diye bir şey olmadığını da biliyorsundur. Yalnız bu sefer kitabımın sayfaları yetmeyebilir. Zor iş, ama gene de emin ellerdesin. Önce kuralları koyalım. Ben, eski ben olarak değişmeden hayatıma devam edeceğim. Bana öyle misyon falan yüklemeyeceksin. Evliya falan olmak da

yok.
Ben paramı alıp, günahkâr hayatıma devam edeceğim. Bunu kabul edersen senin için çalışırım.
DONA
Kabul ve söz. Tanrı sözü...
BEN
1 haftadır ne kadar iyi gidiyordum. Bak bu sefer sigaraya senin yüzünden tekrar başlıyorum.
Haneme eksi yazmak yok!
DONA
Senin seçimlerine nasıl karışabilirim?
BEN
Biliyor musun? Ne yapmaya çalıştığını çok merak ediyorum.
DONA
Benim hakkımdaki düşüncelerini değiştirmek için geldim. Bana bir şans vermeni istiyorum.
BEN

“Biliyor musunuz dün gece Messenger’da Tanrı ile yazışıyorduk. Ona bir şans vermemi istedi. Ben de verdim gitti.” Seninkini bilmiyorum ama benim imajım epey değişecek!

DONA

Bilmeni istediğim çok şey var...

BEN

Hmmm... Aslına bakarsan benim de sana sormak istediğim çok şey var.

DONA

O yüzden buradayım. Sana bir konuda söz vermek istiyorum.

BEN

Ne sözü?

DONA

Senin gözüne girmeyi başaracağım.

BEN

Seni son kez sınayabilir miyim? Tam emin olamıyorum da...

DONA

Bundan büyük mutluluk duyarım.
BEN
Sen Tanrı olduğuna göre senin matematiğinin çok iyi olması gerekir.
DONA
Sanıyorum haklısın.
BEN
O zaman, yazacağım rakamın kaç olduğunu söyleyebilmelisin.
DONA
Neden olmasın?
BEN
34234923872395732 5. Yok yok geri alıyorum.
2348329583258403486720080325035720357 3
DONA
İki septendesilyon üç yüz kırk sekiz seksdesilyon üç yüz yirmi dokuz kuindesilyon beş yüz seksen üç kuattuordesilyon iki yüz elli sekiz tredesilyon dört yüz üç dodesilyon dört

yüz seksen altı undesilyon yedi yüz yirmi desilyon seksen nonilyon üç yüz yirmi beş oktilyon otuz beş septilyon yedi yüz yirmi katrilyar üç yüz elli yedi trilyar üç yüz yirmi katrilyon dokuz yüz otuz yedi trilyon beş yüz seksen yedi milyar iki yüz on üç milyon iki yüz kırk üç bin iki yüz elli iki. Karesini almamı ister misin?

BEN

Bir yanda 55 basamaklı bir sayıyı bir çırpıda sayabilen bir Tanrı... Diğer yanda da bölme yapmaktan aciz bir çocuk! Ya acaba insanlara Tanrının ruhu üflenirken ben gözden kaçmış olabilir miyim?

37213243252

DONA

😊

BEN

Peki, senden bir şey isteyebilir miyim? Dindar biri olmasam da hep merak etmişimdir...

DONA
Sırası geldiğinde Muhammedin resmini göstereceğime söz veriyorum.
BEN
Gerçekten mi?
DONA
Gerçekten. Şimdi barıştık mı?
BEN
Sanırım evet.
DONA
Bak bu çok güzel.
BEN
Nasıl desem bilmiyorum. Daha sert olmanı bekliyordum. Zannettiğimden daha yumuşaksın.
DONA
Bak gördün mü? Düşüncelerin değişmeye başladı.
BEN
Bundan çok emin olma bence.
DONA

Varoluşun karanlık noktaları aydınlandıkça
Tanrını çok seveceksin. Tanrı sözü 2.
BEN
Bekleyelim ve görelim. Üzerime düşeni yerine getireceğimden emin olabilirsin. Kitleler konusunda sana yardımcı olabileceğimi umuyorum.
DONA
Ben, kitlelerden bahsetmiyorum. Ben o sözleşmeyi senin dünyandaki Tanrı imajını değiştirmek üzere imzaladım.
BEN
Sözleşmeleri daha dikkatli okusam iyi olacak!
DONA
İnanmadığın bir şeye başka insanları nasıl inandırabilirsin?
BEN
Bu da doğru. Sen hep doğruları mı söyleyeceksin böyle?

DONA
Korkarım evet.
BEN
Ben inanmazsam proje suya düşüyor, öyle mi?
DONA
Bir keresinde, müşterin olan otomobil firmasına taksi bulamadığın için kendi otomobilinle gitmek zorunda kalmıştın. Rakip markadan aldığın otomobille...
BEN
Taksi bulsaydım böyle bir skandal yaşanmayacaktı!
DONA
Patron pencereden arabanı gördüğünde sana ne demişti?
BEN
“İnanmadığın bir şeye başkalarını nasıl inandırabilirsin?”
DONA
Bu söz, o anda sana ağır gelse de, söylene

söylene arabanı satmana sebep olsa da sana hayatının sonuna kadar yararı olacak bir ilkeyi kazandırmıştı.

BEN

Ben hiç şikayet etmedim ki zaten. Lafın gelişi skandal dedim.

DONA

İşte ben de imajımı değiştirmeye senden başlamaya karar verdim.

BEN

Peki, neden ben? Bildiğim kadarıyla günahkârın tekiyim ben. Yani beni abartmıyor muyuz biraz? Dünyada bu işi benim kadar iyi bilen 2-3 kişi daha vardır mutlaka!

DONA

İçlerinde Tanrının imaj sorunu olduğunu düşünüp, yüksek sesle dillendiren tek uzman sensin.

BEN

Ben bunu tamamen mesleki bir açıdan

söylene arabanı satmana sebep olsa da sana hayatının sonuna kadar yararı olacak bir ilkeyi kazandırmıştı.

BEN

Ben hiç şikayet etmedim ki zaten. Lafın gelişi skandal dedim.

DONA

İşte ben de imajımı değiştirmeye senden başlamaya karar verdim.

BEN

Peki, neden ben? Bildiğim kadarıyla günahkârın tekiyim ben. Yani beni abartmıyor muyuz biraz? Dünyada bu işi benim kadar iyi bilen 2-3 kişi daha vardır mutlaka!

DONA

İçlerinde Tanrının imaj sorunu olduğunu düşünüp, yüksek sesle dillendiren tek uzman sensin.

BEN

Ben bunu tamamen mesleki bir açıdan

söyledim.

DONA

Birinin imaj sorunu olduğunu teşhis edebilmen için, onun gerçekliğinin algılanandan farklı olduğunu bilmen gerekiyor. Yanılıyor muyum?

BEN

Elbette hayır!

DONA

İçinden cılız da olsa bir ses, sana gerçek Tanrının göründüğünden farklı biri olduğunu söylüyordu. Aslında beni sen çağırdın. Ben de geldim...

BEN

Ne diyelim? Hoş geldin, sefa geldin...

Tanrı'nın Doğum Günü

BEN
“Bir gün Tanrıyla karşılaşırsam ona şunları sormalıyım” isimli listeme bakıyorum. Bir de ne göreyim? “Kader nedir, ne değildir” birinci sırada yer alıyor. Bana kaderin ne olduğunu anlatmak zorundasın.
DONA
Kaderle ilgili ne öğrenmek istiyorsun?
BEN
Nasıl olup da bize kendi belirlediğin bir kaderi yaşamanın bedelini ödetebiliyorsun? Kaderin olduğu yerde ilahi adaletten nasıl bahsedilebilir? Yok, kaderinizi ben belirlemiyorum diyorsan, o zaman kader diye bir kavram türetmenin manası ne? Her şey benim elimdeyse, sen orada ne yapıyorsun?
DONA
Bakıyorum dersine iyi çalışmışsın.
BEN

Müşterilerime zor sorular sormayı severim.

DONA

Sana kendimi anlatmayı başardığımda kaderi de anlamış olacaksın. Ama önce beni tanımalısın. Beni tanımazsan, yaşamı tanıyamazsın. Beni anlamazsan, sistemi de anlayamazsın.

BEN

Peki, sen kimsin o zaman?

DONA

Ben, iyi biriyim...

BEN

İyi de anlayamadığım bir şey var. Kur˚an-ı Kerim varken neden gerçek "sen"i bize o anlatmıyor?

DONA

Az kaldı unutuyordum. Değiştireceğimiz imajın içinde İslam ve Kur˚an da var. "Kur˚an-ı Kerim'i okumaya başladığımda, şiddet çağrılarının bolluğu dikkatimi

çekti. Bu yönde pek çok çağrı söz konusu. Nitekim Kur˚an-ı Kerim'i 50 sayfa okuduktan sonra, okuma işlemine son verdim!"

-Kardinal George Pell-

Kur˚an'ın korku dolu bir kitap olduğu algısını değiştirmemiz gerekiyor. Majestelerinin kitap okuma keyfinin yarım kalmaması için yapmalıyız bunu...

BEN

Adam açıkça dalga geçiyor. Dindar olmayabilirim ama bu Batılıların aşağılamalarına da gıcık oluyorum!

DONA

Sen Kur˚an'la ilgili ne düşünüyorsun? Düşüncelerini özgürce seslendir. Bana eleştiri getirebilirsin.

BEN

Valla edebi olarak çok güçlü bir metin. Ama çok karışık geliyor insana. Korku saçan çok ifade var gerçekten de. Rahat

rahat baştan sona okuyamıyorsun. Bir sonraki ayet hep sürpriz oluyor. Anlaması zor.

DONA

Kur˚an'ı kristal kadar net bir hale getirsek nasıl olur?

BEN

Süper olur!

DONA

Kur˚an, Yüzüklerin Efendisi gibi sayfa sayfa okunan, ertesi gün kaldığın yerden devam edilen bir metin değildir.

BEN

Peki, neden böyle? Kur˚an, Kardinallerin bile anlayabileceği kadar basit olamaz mıydı?

DONA

O'nun böyle görünmesinin nedeni, çok geniş bir zaman aralığına sesleniyor olması. 600'lü yıllardan dünyanın sonuna kadar geçerli olabilecek bir

kaynak o. “İlahi ikilem”in ne demek olduğunu öğrenmenin vakti geldi.

BEN

İlahi ikilem?

DONA

Kutsal kitapların hedef kitlesi herkestir. Sizin pazarlamada dediğiniz gibi “commodity”dir. Ekmek gibi... Tanrı “trade off” yapmaz. Yani, bazı kesimleri dışarıda bırakamaz. Tanrının ve O’nun indirdiği kutsal kitapların hedef kitlesi herkestir..

BEN

Peki, ikilem nerede?

DONA

“Herkes”in gelecek kuşakları da kapsamasındadır. Kendini tüm insanlara açmak istiyorsan, basit ve anlaşılır mesajlar vermen kaçınılmazdır. Gelecekte de geçerli olabilmek ise, daha derin mesajlar vermeni gerektirir.

Tanrının insana söyleyecek pek çok derin sözü vardır.
Hem anlaşılabilir hem anlaşılamaz durumda olmak... İşte bu “ilahi bir ikilem”dir. Buna bir de, bir başka âlemin varlıklarına hitap etme zorunluluğunu da ekleyince, ilahi ikilemin boyutları giderek büyür.
De ki: “Bana gerçekten şu vahyolundu: Cinlerden bir grup dinleyip de öyle demişler: Doğrusu biz, hayranlık uyandıran bir Kur˚an dinledik”
Güzel Kur˚an’ın Cin Suresi 1. Ayeti
BEN
Bu ilahi ikilem değil, ilahi üçlem!Aynı metinle, cinlere de hitap edebilmek... Cinlerin benim yazdığım ilanların yüzüne bile bakmadığından eminim. İtiraf ediyorum, bir keresinde, mükemmel bir metin yazarı olduğunu düşünmüştüm. Ananemde kaldığım bir

gece, okuyacak kitap bulamamıştım ve Kur˚an-ın 60-70 senelik bir Türkçe tercümesini bulup okumuştum. Okuyamamıştım daha doğrusu. Bana seslenmiyordu. Yeni bir tercüme vardı onu daha rahatlıkla anladım.
Şimdi düşünüyorum da, tercümeleri eskiyen, kendisi eskimeyen bir metin, gerçekten kutsal bir elden çıkmıştır. Bu kadar hızlı değişen bir dünya, bu kadar farklılaşan insanlar. İçinde olduğun ilahi ikilem ne kadar da güçlü. Biraz yumuşadığımı kabul ediyorum.

DONA

İlahi ikilem... İndirdiğim son kutsal kitap, bu yüzden ilahi kriptolarla dolu.

BEN

Nasıl yani?

DONA

Tanrı, kainatın en deneyimli metin kodlayıcısıdır. Kur˚an-ı Kerim şifreli bir

metindir. Kur˚an'ı kutsal yapan içine yerleştirilmiş kriptolardır. Kriptolar yani şifreler, kutsal metinleri gelecek zamanlara taşıyan yetenektir. Kur˚an, yeryüzünün tüm kütüphanelerinin, en gizemli kitabıdır. Anneannenin evinde sabaha kadar uyuyamadığın o gün, bir metin yazarı olarak neden Kur˚an'da çok fazla kelime tekrarlarının olduğuna anlam verememiştin. Sen de "sık tekrarlar algıyı güçlendirir" ilkesinden yola çıkarak bu yola başvurduğumu düşünmüştün.

BEN

Amaç bu değil miydi?

DONA

Kutsal kitaplara bir kere yazılan bir ifade, sık tekrar demektir zira kutsal kitap sık sık okunmaktadır. Aynı konuda birbirine benzer cümleler kurulmasının sebebi kriptolardır.

BEN
Peki, nasıl çözeceğiz bu kriptoları?
DONA
Kur˚an-ı Kerim'i bir de Tanrıdan dinlemeye ne dersin?
BEN
Allah derim 😄 Bu, resim çizmeyi Picasso'dan öğrenmek gibi bir şey. Nereden başlıyoruz?
DONA
Kur˚an giriş-gelişme-sonuçtan oluşan klasik kitap dizgisinde olmadığından, onu baştan sona okumanın manası bu yüzden yoktur. Çünkü, o ayet ayet indirilmiştir. Ayet yapısı konulara odaklanmanın en güzel yoludur. Onu, bir Kur˚an olarak, insanlara dura dura okuman için kısımlara ayırıp ağır ağır indirdik.
Güzel Kur˚an'ın İsra Suresi 106. Ayeti Annen öldüğünde sizin evde yaşananları

BEN
Peki, nasıl çözeceğiz bu kriptoları?
DONA
Kur˚an-ı Kerim'i bir de Tanrıdan dinlemeye ne dersin?
BEN
Allah derim 😄 Bu, resim çizmeyi Picasso'dan öğrenmek gibi bir şey. Nereden başlıyoruz?
DONA
Kur˚an giriş-gelişme-sonuçtan oluşan klasik kitap dizgisinde olmadığından, onu baştan sona okumanın manası bu yüzden yoktur. Çünkü, o ayet ayet indirilmiştir. Ayet yapısı konulara odaklanmanın en güzel yoludur. Onu, bir Kur˚an olarak, insanlara dura dura okuman için kısımlara ayırıp ağır ağır indirdik.
Güzel Kur˚an'ın İsra Suresi 106. Ayeti Annen öldüğünde sizin evde yaşananları

hatırlasana...

BEN

Yasin okutuluyordu. Her ölü evinde olduğu gibi... Sorduğum hiç kimse Yasin Suresi'nde ne anlatıldığını bilememişti. O an fark etmiştim, insanlar onu şiir gibi dinliyordu.

DONA

Ve içeri gidip, sandalyeye çıktın. Kütüphanenin tepesinden o tozlu kitabı aldın. Yasin Suresi'ni buldun ve okumaya başladın. Manasını merak ediyordun. Biz o peygambere şiir öğretmedik. Şiir ona yakışmazdı! Ona vahyedilen, bir öğütten ve apaçık bir Kur˚an'dan başka şey değildir;

Güzel Kur˚an'ın Yasin Suresi 69. Ayeti

BEN

Sanıyorum benim yerleşik dine yabancılaştığım an, o andı.

DONA

Neyi niçin yaptığını öğrenmenin hakkın olduğuna inanıyordun. Haklıydın da... Tuttuğun o ciltteki Kur˚an surelerinin sıralaması ile, surelerin peygambere vahyedilme sıralamasının farklı olduğunu biliyor muydun?

BEN

Hayır.

DONA

Kur˚an'ın sıraya dizilmesi, Muhammedden sonradır. Sence peygamberin onu sıraya dizme fırsatı mı olmadı?

BEN

Böyle bir şey olamaz. Bütün yaşamını Kur˚an'a adadığını biliyorum. Bunun için bir sebebinin olması gerekir.

DONA

Çok geçerli sebepleri vardı. Bunlardan biri de, Kur˚an'ın giriş-gelişme-sonuç kitabı olmadığını göstermekti. Kur˚an

surelerinin gerçek dizilimi, baştan sona ya da sondan başa doğru değildir. İşte projemizin ilk meyvesi, yani birinci sır: Kur˚an-ı Kerim'in dizilimi dışarıdan içeriye doğrudur.

Kur˚an, farklı düzlemler halinde hazırlanmış, 3 boyutlu bir metindir. 3 boyutlu metinler, kardinallerin yaptığı gibi sayfaları çevire çevire okunmaz. Derinliğe inilerek okunur.

BEN

Kulağa ilginç geliyor da... Daha somutlaştırabilir misin?

DONA

Kur˚an, düz bir duvar değil, kutsal bir tüneldir. Kademeli bir şekilde hazırlanmıştır. Gerçekte her jenerasyon, farklı bir Kur˚an düzlemini okur. Hangi Kur˚an düzlemini görebildiğin, kişisel tekâmülünün hangi basamağında durduğuna bağlıdır. Çağın idrak etmeye

hazır olmadığı kademeler, şifrelenmiştir.
BEN
Meselâ?
DONA
Şu 2 ayeti dikkatle okumanı istiyorum.
1. Ta, Sin, Mim
2. İşte sana gerçeği apaçık gösteren Kitap'ın ayetleri...
Güzel Kur˚an'ın Şuara suresi
BEN
Evet, okudum.
DONA
Ne anlatmak istiyorum sence ?
BEN
Kur˚an'ın apaçık bir kitap olduğunu anlatmak istiyorsun. Doğru da yapıyorsun, "bu karmakarışık bir metindir" diyemezdin.
DONA
Peki, en baştaki "Ta, Sin, Mim" ne demek biliyor musun?

BEN
Hayır bilmiyorum.
DONA
Yalnız değilsin çünkü yeryüzünde hiç kimse bilmiyor.
Mukatta harfler, Allah ile Muhammed arasında gizli bir şifredir. Onları bilmemiz gerekmez.
-İmam Buhari-
BEN
Gerçekten mi? Bu kadar insan bunu bilmiyor mu?
DONA
Bilmiyorlar... Anlamı bilinmeyen harflerle başlayan 28 sure daha var üstelik. Şimdi, bir ikilem görebiliyor musun?
BEN
Birinci ayet anlaşılamıyor, ikinci ayetse bu apaçık bir kitaptır diyor. Kendi kendine bir antitez öne sürer gibisin.

Kitap apaçıksa bu harflerin manası nedir?
DONA
Kur˚an düzlemler halinde hazırlandı deyişimin anlamı da işte bu.
Apaçık olan içinde olduğun düzlemdir. Kitabın bütünü değil. Okuyabildiğin düzlem senin için kristal kadar nettir.
Okuyabildiğin düzlem, kaldırabileceğin ölçekteki hakikati apaçık anlatır sana.
Ey iman edenler, size açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın; Kur˚an indirildiği zaman sorarsanız, size açıklanır. Allah onu affetti. Allah bağışlayandır, yumuşak olandır.
Güzel Kur˚an'ın Maide Suresi 101. Ayeti
BEN
Kitap, "Benim bazı sırlarım var! Şu anda açıklamam sizin için hayırlı olmaz" diyor açıkça!
DONA

Düzlem felsefesini anlatan bu ayetin kendisi iki düzleme bölünmüştür. İlk iki cümle, ilk düzleme aittir. Kur˚an'ın indirildiği döneme aittir. "Allah onu affetti" cümlesinde Kur˚an bir anda sevgi düzlemine geçer. Sure içinde ayetin öncesine ve sonrasına baktığında "Onu affetti"deki "O"nun kim olduğuna dair hiçbir ipucu yoktur.

BEN

Affedilen kim peki?

DONA

Ayetin affettiği insanoğludur. Tanrının iyi-kötü herkesi affetmesi iman edenleri üzecek şeydir. Ayetin sonundaki, "Allah bağışlayandır, yumuşak olandır" ifadesinden de Tanrının ahirzaman imajı hakkında fikir sahibi olabilirsin.

BEN

Düşünüyorum da insan üzülebilir gerçekten. Tanrının sonsuz

merhametinin herkese açılmasını kaldırmak, hayatını sana adayanların içini burkabilir.

DONA

Düzlemler felsefesi, Kur˚an'ın en büyük sırlarından biridir. Bir sonraki düzleme geçebilmen için doğru zamanı beklemen gerekir.

"O, alemler için yalnızca bir öğüttür." Gerçekten Kur˚an'ın haberini bir süre sonra bileceksiniz!

Güzel Kur˚an'ın Sad Suresi 88. Ayeti "Alemler için" ifadesine dikkat. Burada, "ümmetler" kelimesini kullanmak varken "alemler" seçilmiştir. "Bir süre sonra" ile birleştirdiğinde anlatılmak istenenin jenerasyonlar olduğunu kolaylıkla görebilirsin. Allah, indirdiği kitabın bütün jenerasyonların değişen ihtiyaçlarına cevap vermeye muktedir olduğunu iddia ediyorsa, burada

insanoğluna düşen, durmak ve düşünmektir. Tanrı, hiçbir vaadinden dönmez. Dönmez, çünkü dönmesini gerektirebilecek bir koşul oluşamaz. Bu vaat, yani Kur˚an'ın tüm jenerasyonların ihtiyacını karşılama sözü yerine gelmelidir ve bu yolda Tanrının önünde iki seçenek vardır:
a- Kur˚an'ı değişime kapalı kılmak
b- Kur˚an'ı değişime açık kılmak.
A şıkkını seçen bir Tanrı, dünyanın bu kadar hızlı bir şekilde değişmesine müsaade etmez. A şıkkını seçen bir Tanrının yapacağı tek şey, hayatın akış hızını sınırlı tutmak ve 1400 yıl öncesinin konjonktürü ile bugün arasında bir uçurum doğmasına müsade etmemektir.
BEN
Sen hangisini seçtin?
DONA
Dünya bu kadar hızlı ve yoğun bir

şekilde değişiyorsa, bunun nedeni Tanrının B şıkkını seçmiş olmasıdır. Her şey bu kadar hızlı değişiyorsa, bu evreni Rab yarattıysa, bu değişimde O'nun da parmağı olmalıdır. Rab, değişimin bir parçasıysa "Bu son kitabımdır, içinde size gerekecek her şey vardır" diyorsa, Kur˚an'ın içinden çıkacak açılımlara herkesin açık olması gerekir. Hayatta değişim diye bir şey varsa, Kur˚an'da da dinamik bir içerik vardır.

BEN

Dinamik bir içerik nasıl olur?

DONA

İlaç olarak düşünecek olursan Kur˚an, alındığında vücut içinde zamana yayılarak çözülen bir haptır. Vücuda salınan ilk etkisi korkudur. Kur˚an insanlığa en büyük korkuyu, Tanrı korkusunu öğretmiştir.

BEN

Önce bizi korkutup, sonra bu korku saçan imajını değiştirmeye çalışmak ne kadar doğru?
DONA
İnsan Tanrıdan korkarak, diğer insanlardan korkmamayı öğrenir. İnsanın maddi ve manevi köleliğine son vermenin tek yolu, ona sadece Tanrıya kulluk etmesini öğretmektir. Kur˚an müfredatının ilk dersi bu yüzden Allah korkusu olarak seçilmiştir. Şeriat hukukunun temelinde de bu yüzden "korku" vardır. Kur˚an'ın ilk "yayınlandığı" çağdaki iletişim hedefi, korku oluşturmaktır.
İnkâr edenlerin kalplerine korku salacağım...
Güzel Kur˚an'ın Enfal Suresi 12. Ayeti
Eğitimin ilk motivatörü korkuydu. Hukukun olmadığı, yaşam hakkının kutsallığı gibi çok basit ilkelerin bile

Önce bizi korkutup, sonra bu korku saçan imajını değiştirmeye çalışmak ne kadar doğru?
DONA
İnsan Tanrıdan korkarak, diğer insanlardan korkmamayı öğrenir. İnsanın maddi ve manevi köleliğine son vermenin tek yolu, ona sadece Tanrıya kulluk etmesini öğretmektir. Kur˚an müfredatının ilk dersi bu yüzden Allah korkusu olarak seçilmiştir. Şeriat hukukunun temelinde de bu yüzden "korku" vardır. Kur˚an'ın ilk "yayınlandığı" çağdaki iletişim hedefi, korku oluşturmaktır.
İnkâr edenlerin kalplerine korku salacağım...
Güzel Kur˚an'ın Enfal Suresi 12. Ayeti
Eğitimin ilk motivatörü korkuydu. Hukukun olmadığı, yaşam hakkının kutsallığı gibi çok basit ilkelerin bile

olmadığı bir dönemden bahsediyoruz. Korku düzleminin misyonu, insanın vahşi doğasını evcilleştirmekti. Kur˚an'da korku saçan bir Tanrı figürü vardı ve kendisinden çok daha güçlü birinin varlığını bilmek kendi gücüne tapınan insanı uysallaştırıyordu. Korku düzlemi, güç sahiplerine, kendi iletişim dillerinde bir uyarıydı. Aynı zamanda, başkasının gücüne boyun eğme durumunda olanların da başını dik tutuyordu.

BEN

Çocukken yanlış şeyleri anlatmak için "cıssss! ...

Tanrı'nın Doğum Günü

Hikayenin geri kalanını öğrenmek istiyor musun?

Özet

Yeryüzünde işler hiç iyi gitmiyordu. Dünya gergin, insanlar mutsuzdu.
Artık zamanı gelmişti...
Tanrı, imajını değiştirmesi için bir reklam ajansıyla anlaştı. Tanrı ile genç reklamcı, Messenger'da chat'leşmeye başladılar.
Çocuk "Nasıl olur da Tanrı insanla chat'leşir?" diye sordu.
"Musa ile çalılıklar üzerinden konuşmuştum, seninle de internetten yazışıyorum. Bunda şaşılacak bir şey göremiyorum" yanıtını aldı.
Çocuk " Kuran, kutsal bir kitap. O varken İslam'ın imajını değiştirmek neden bana düşüyor?" diye sordu.
"Kuramı bir de benden dinlemeye ne dersin?" dedi Tanrı.
"Bu, resim çizmeyi Picasso'dan öğrenmek gibi bir şey" dedi çocuk.
Ve her şey ondan sonra başladı...
"Artık kütüphanende daha önce hiç okunmamış, kutsal bir kitabın olduğunu biliyorsun. Sır senindir" dedi Tanrı...
Öğrendiklerine inanamayan çocuk sokağa çıkıp avaz avaz bağırmak, haykırmak istiyordu...

Elif, Lam, Mim... Bu harflere dikkatli bakın, yakında onlar dünyayı değiştirecekler.
Çünkü bugün, büyük gün... Bugün Tanrı'nın doğum günü. Bin yıllık suskunluk sona eriyor, dinler tarihinin en kadim sırrı gün ışığına çıkıyor... Bugün... Bu büyük gün, tüm İslam âlemine, insanlığa ve canlılığa hayırlı olsun... Tanrı'nın doğum günü kutlu olsun...

Levh-i Mahfuz - Tanrı'nın Doğum Günü - Burak Özdemir Levh-i Mahfuz, Müslümanların Alah katında olduğunu zanetikleri kitaptır. Levh-i Mahfuz, kaderin kayıtlı olduğu kitap değildir. Levh-i Mahfuz, KADER DEĞİŞTİREN KİTAPTIR. Yeryüzünde işler hiç iyi gitmiyordu. Dünya gergin, insanlar mutsuzdu. Artık zamanı gelmişti. Tanrı, imajını değiştirmesi için bir reklam ajansıyla anlaştı. Tanrı ile genç reklamcı, Mesenger'da chat'leşmeye başladılar. Çocuk "Nasıl olur da Tanrı insanla chat'leşir?" diye sordu. Musa ile çalılıklar üzerinden konuşmuştum, seninle de interneten yazışıyorum. Bunda şaşılacak bir şey göremiyorum yanıtını aldı. Çocuk "Kuran, kutsal bir kitap. O varken İslam'ın imajını değiştirmek neden bana düşüyor?" diye sordu. Kuran'ı bir de benden dinlemeye ne dersin? dedi Tanrı. Bu, resim çizmeyi Picaso'dan öğrenmek gibi bir şey dedi çocuk. Ve her şey ondan sonra başladı. Artık kütüphanende daha önce hiç okunmamış, kutsal bir kitabın olduğunu biliyorsun. Sır senindir dedi Tanrı. Öğrendiklerine inanamayan çocuk sokağa

chat'leşir?" diye sordu. Musa ile çalılıklar üzerinden konuşmuştum, seninle de interneten yazışıyorum. Bunda şaşılacak bir şey göremiyorum yanıtını aldı. Çocuk "Kuran, kutsal bir kitap. O varken İslam'ın imajını değiştirmek neden bana düşüyor?" diye sordu. Kuran'ı bir de benden dinlemeye ne dersin? dedi Tanrı. Bu, resim çizmeyi Picaso'dan öğrenmek gibi bir şey dedi çocuk. Ve her şey ondan sonra başladı. Artık kütüphanende daha önce hiç okunmamış, kutsal bir kitabın olduğunu biliyorsun. Sır senindir dedi Tanrı. Öğrendiklerine inanamayan çocuk sokağa çıkıp avaz avaz bağırmak, haykırmak istiyordu. Elif, Lam, Mim. Bu harflere dikatli bakın, yakında onlar dünyayı değiştirecekler. Çünkü bugün, büyük gün. Bugün Tanrı'nın doğum günü. Bin yılık suskunluk sona eriyor, dinler tarihinin en kadim sırı gün ışığına çıkıyor. Bugün. Bu büyük gün, tüm İslam âlemine, insanlığa ve canlılığa hayırlı olsun. Tanrı'nın doğum günü kutlu olsun.

İnce Kapak:

Sayfa Sayısı: 650

Baskı Yılı: 2012

e-Kitap:

Sayfa Sayısı: 586

Baskı Yılı: 2008

Dili: Türkçe

Yayınevi: Doğumgünü